

Søterritorium, fremkom der ved første Behandling nogle Bemærkninger om, at det kunde man dog ikke godt forlange. Man havde vistnok for Die det Tilfælde, at et Skib, som gaar fra et fremmed Land til et andet fremmed Land, seilede forbi den danske Kyst, og da kunde man naturligtvis ikke forlange, at Flaget skulde heises; dette vil imidlertid ikke blive forlangt. Det praktiske Tilfælde er det, at et fremmed Skib ligger stille ved den danske Kyst paa Grund af Windstille, for at forsyne sig med Proviant eller af anden Marsag. — Under 1ste Behandling blev med Hensyn til denne Paragraf den Betragtning gjort gjældende, at man ikke godt kunde straffe en Skipper, som efter at være afgaaet fra en Havn, inden Bekjendtgjørelsen var emaneret, kom hertil, efter at Bekjendtgjørelsen var udgaaet, men undløb at heise Flaget. Der er imidlertid ikke nogen Fare for, at Nogen urigtigen skulde blive straffet. Har en Skipper ikke kunnet vide, at han skulde heise Flag, vil han naturligtvis heller ikke blive straffet, det følger af almindelige kriminalistiske Grundsætninger. Det Praktiske vil naturligtvis være, at naar han for Kvarantænekommisjonen oplyser, at han ikke har været vidende og ikke har kunnet vide Noget om Bekjendtgjørelsen, han sa heller ikke bliver dragen til Ansvar. Skulde Kvarantænekommisjonen ikke desto mindre drage ham til Ansvar, maa han blive frifunden, idet Domstolene ved Undersøgelsen af hans Skyld ville undersøge ikke blot, om det objektive Moment er tilstede, men ogsaa det subjektive Moment, Tilregneligheden; men han er utilregnelig, naar han kan paaheraabe sig den aldeles urdfylgende Grund, at han ikke har kunnet være vidende om, at Betingelserne for Straffskyld vare tilstede. — Med Hensyn til Redaktionen har det været Udvalget klart, at det var nødvendigt at omendre de to første Linier. Den Sætning: „som, naar den i forrige Paragraf ommeldte Bekjendtgjørelse er udfærdiget, ankommer fra eller har staaet i Forbindelse med Nogen af de i Bekjendtgjørelsen angivne Havne“, indeholder et dobbelt Prædikat, men det første Prædikat henviser til det Tidspunkt, da Ankomsten sker her til Landet, og det andet henviser til det Tidspunkt, da Skibet har staaet i Forbindelse med fremmede Havne. Dette lader sig naturligvis ikke bibeholde. Man har derfor omændret de første Linier af Paragrafen ganske naturligt i Overensstemmelse med de to første Linier i § 20, idet nemlig begge disse to Paragrafer gjælde for de samme Skibe. — Dernæst har man i tredje Linie, hvor der staar „eller som paa Reisen har modtaget Personer fra noget saadant Skib,“ foreslaaet indskudt en Bemærkning om, at Reglen ogsaa skal gjælde, hvor det rejsende Skib har havt Personer ombord i det andet Skib. Er et Skib mistænkeligt, fordi det har staaet i Forbindelse med en fremmed Havn eller

har modtaget Personer fra et fremmed Skib, maa det naturligtvis ogsaa anses mistænkeligt i det ikke sjældne Tilfælde, at det har havt Personer ombord i et fremmed Skib, naar for Exempel Skipperen har været ombord for at tale med den fremmede Skipper, eller for at faae Et eller Andet fra dette Skib. Man kunde maaste sige, at dette laa i selve Ordene: „har modtaget Personer fra noget Skib“, idet man nok kunde sige, at, naar det Skib, der kom til Danmark, har havt Skipperen ombord i det fremmede Skib, saa har han igjen modtaget sig selv fra det samme Skib, da han kom tilbage. Imidlertid antager jeg ikke, at det vil være saa aldeles indlysende for Rægsfolk, og derfor har Udvalget foreslaaet, at det udtryffeligt siges, at Paragrafen er anvendelig i det Tilfælde, at der har været Personer fra det Skib, der ankommer her til Landet, ombord i det mistænkelige Skib. Dernæst har Udvalget foreslaaet i tredje Linie Ordet „Havne“ ombyttet med „Steder“: i fjerde Linie har man foreslaaet, at der til Ordene „dansk Havn“ knyttes „eller dansk Kyst“. Det er rene Redaktionsændringer, som blot gaa ud paa at gjøre den Mening, som utvølsomt ligger i Lovens Bestemmelser, tydeligere, idet man for at undgaa mulig Misforstaaelse har valgt videre Udtryk. Det Samme gjælder, naar man i tredje Stykke i § 16 har ombyttet Ordet „Havn“ med „Sted“, eller naar man i § 20, hvor der paa flere Steder forekommer Ordene „Havn“ og „Afgangshavn“, har foreslaaet det ombyttet til Sted og Afgangsted, eller naar man i det første Stykke til „dansk Havn“ ligesom i § 14 har sriet „eller dansk Kyst“. I § 20 har man foreslaaet den Sætning „som paa Reisen fra saadant Skib har modtaget enten Personer, eller, forsaavidt færegne Foranstaltninger med Hensyn til Guds ere satte i Kraft i Medfør af dette Afsnit III, saadant Guds“, forandret til, „at Skibet har havt Samkvem med“. Det er et kortere og simpleere Udtryk, og det indbefatter de Tilfælde, Lovforlaget nævner, idet det ene Skib maa siges at have havt Samkvem med det andet, baade naar det har modtaget Personer, og naar det har modtaget Guds fra dette Skib. Det nye Udtryk kommer saa ogsaa til at omfatte det Tilfælde, at det Skib, der ankommer her til Landet, har havt Personer ombord i det fremmede Skib. En lignende Forandring er foretaget i det andet Stykke af § 20. — Dernæst har man i § 21 første Linie foreslaaet en Ændring, som ogsaa kun er en Redaktionsændring, sigtende til at hindre Misforstaaelse. I § 29 er der en lignende Redaktionsændring, idet Ordene „en Havn“ er foreslaaet omhyttede med „et Sted“. Endelig har man i § 32 9de Linie foreslaaet, at Ordene: „og 3die“ udgaa, af den simple Grund, at den Paragraf, til hvilken der henvises, ikke har noget 3die Stykke.